

Det kongelige kunnskapsdepartement
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Oslo, 29.04.2008
Vår ref.: 2008/er
Deres 200800545-/KOE

Høringssvar fra Norsk Fysioterapeutforbund Innstillingen fra Stjernø - utvalget NOU 2008: 3 Sett under ett

Norsk Fysioterapeutforbund (NFF) takker for anledningen til å komme med innspill til NOU 2008:3. Utredningen gir en god og omfattende beskrivelse av den historiske utvikling og sammenheng for høyere utdanning, og rommer i hovedsak mange positive elementer til endring og utvikling.

Strukturendring

Fysioterapeututdanningen har grunnutdanning på bachelornivå på fire høyskoler i hver sin region. De er alle solide fagmiljøer, og det er ingen ønske i fagmiljøet om å lage flere grunnutdanninger. De foreslåtte strukturendringene vil sannsynligvis ha lite å si for grunnutdanning i fysioterapi.

Det arbeides for utvikling av mastergradprogram både tilknyttet høyskolene med grunnutdanning og på universitet. En sammenslåing av universitet og høyskoler vil i denne sammenheng føre til et større fysioterapifaglig miljø, og bedre muligheter for FOU-arbeid og utvikling av program for master – og doktorgrad. NFF er enige i utredningens intensjoner om robuste fagmiljø.

Finansiering

NFF støtter utvalgets forslag om å lage et finansieringssystem som styrker langsiktigheten i virksomhetene. Det er nødvendig med større forutsigbarhet for å kunne planlegge på lengre sikt, og unngå usikkerhet mht personalsituasjonen.

NFF støtter også forslaget om strategiske bevilgninger og at de deles mellom forskningsbevilgning og undervisningsbevilgning for å ivareta begge områder. Som eksempel på formål for strategisk undervisningsbevilgning er styrking av profesjonsutdanningen, og det er et område NFF ser behovet for økte bevilgninger.

Forskning

NFF støtter forslaget om forskerskoler som sikrer god forskerutdanning for forskere innen små miljøer uten lange akademiske tradisjoner.

Samtidig er det i profesjonsutdanningene viktig med nært samarbeid mellom forskning og praksis. Utredningen beskriver et stort potensiale i det regionale samarbeidet mellom institusjoner, kommuner osv. I helsevesenet er det viktig at dette potensiale utnyttes til både fagspesifikk og tverrfaglig forskning, og det ville være positivt om også Kunnskapsdepartementet kunne stimulere høyskoler og universitet til denne type samarbeid.

Profesjonsutdanninger

NFF er glad for at utredningen støtter profesjonsutdanningen.

Fysioterapeututdanning er en profesjonsutdanning som både må ivareta akademisk skolering og ferdighetsundervisning for å utdanne gode fysioterapeuter til kunnskapsbasert praksis. Fysioterapeututdanningene melder om gode erfaringer med de reviderte rammeplanene. Rammeplanene er viktige for å sikre nasjonal kvalitet på utdanningen, og kan formuleres med kompetansemål slik at de er i tråd med den internasjonale utviklingen.

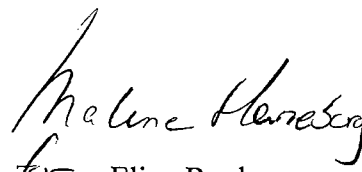
Utredningen legger vekt på formell kompetanseheving av undervisningspersonell. Det er selvfølgelig viktig for å sikre en undervisning som fremmer studentenes orientering mot kritisk refleksjon og FoU-arbeid. Det er igjen nødvendig for å sikre profesjonsfagernes plass innenfor et offentlig helsevesen som i stadig økende grad krever forskningsbasert belegg for sin eksistensberettigelse. Samtidig er det etter NFFs mening svært viktig å styrke profesjonsutdanningenes undervisning i praktiske fag. Praktiske fag krever klinisk resonering og tett oppfølging av studenter. Ferdighetstrening er kostnadskrevende, og utdanningene er også kostnadsklassifisert etter undervisningsintensitet. Fysioterapeututdanning (kostnadskategori D) ligger flere klasser under medisinstudier (kostnadskategori A). Vi kan ikke se at praktisk undervisning av legestudenter krever så mye mer ressurser enn fysioterapeutstudenter som også utdannes til selvstendig behandleransvar.

Det er nødvendig med en økonomisk styrking for å sikre et visst omfang av både teoretisk og praktisk undervisning. Eksempler fra fysioterapeututdanningen ved høyskolen i Tromsø (HiTOS) viser at 25 % av samlede midler er de siste årene blitt forskjøvet fra undervisning til FoU-virksomhet, studentenes timeplanfestede undervisning er redusert fra 22 t/uke til ca. 15, og det er vanligvis bare en lærer tilstede i ferdighetstrening med 25-30 studenter, mot tidligere to. Lærerne ved HiTOS er enige om at dette både går ut over studentens faglighet og innebærer økt stress for lærerne. Styrking av profesjonsfagene må derfor ikke bare handle om formell kompetanseheving, men også om å sikre tiltrekkelige midler til undervisning – på et høyere nivå enn i dag.

Fysioterapi er et lite fag i betydningen forholdsvis få studenter. I lokale prioriteringsdebatter kan derfor fysioterapifaget tape i kampen om ressurser. Det er derfor til en viss grad viktig med politisk styring som setter rammene for utdanning av fysioterapeuter.

Med vennlig hilsen
NORSK FYSIOTERAPEUTFORBUND

Eilin Ekeland
Forbundsleder

for Eline Rygh
Seniorrådgiver